

Těžko pochopitelné záměry - Jiří Weigl se zamýšlí nad účelem mnichovské bezpečnostní konference a vládním zakleknutím na ubohé české důchodce

- CZ24 News | 21. února 2023

Skončila mnichovská bezpečnostní megakonference, jakýsi druhý Davos, na němž mocní tohoto světa dohadují, jak bude naše budoucnost vypadat. Tématem letoška byla - jak jinak - Ukrajina a bylo potvrzeno, že cílem je porážka Ruska a vojenské vítězství Ukrajiny. Francouzský prezident Macron byl svým vyjádřením ještě umírněný, když prohlásil, že „Rusko má být poraženo, nikoliv však zničeno“. To guru a financier dnešního pokrokářského mainstreamu jedenadevadesátiletý Georg Soros si přeje ukrajinské vítězství, které zničí ruské impérium. To prý má odvrátit hrozbu vypuknutí třetí světové války a zajistit přežití západní civilizace v jeho pojetí. Britský premiér Sunak k tomu chce přispět dodávkami britských raket dlouhého doletu na Ukrajinu a podle dalších politiků jsou dodávky letadel tamtéž pouze otázkou krátké doby.

Západ tedy evidentně vsadil na další eskalaci konfliktu a zvyšuje sázky. To je velmi riskantní strategie, obzvláště pokud si uvědomíme, že se celá opírá o jeden zásadní předpoklad - a tou je nezlomná víra v racionalitu a odpovědnost prezidenta Putina. Všichni implicitně předpokládají, že ruský prezident tváří v tvář stále většímu zapojení Západu do války a svým válečným neúspěchům přizná porážku, kapituluje, vydá se mezinárodnímu soudu a svou zemi odevzdá vítězům k dispozici, aniž by se uchýlil k použití jaderných zbraní a skutečné otevřené zničující válce s NATO. Není jasné, odkud se tato důvěra v Putinovu ochotu takto jednat a tímto způsobem hodnotit situaci bere. Od loňského února přesvědčuje celý svět o opaku.

Ta bohorovnost všech a ochota brát na sebe maximální rizika je neuvěřitelná. Kdyby takto uvažovali a jednali Kennedy a Chruščov před více než šedesáti lety za karibské krize, už bychom zde dnes všichni možná dávno nebyli. Tehdy si však ještě všichni pamatovali, co to byla světová válka a co Hirošima a Nagasaki. Dnes, zdá se, spíše připomínáme svět v roce 1914 naivně věřící v očistnou moc vítězné války. Běda nám.

Z domova

Česká vláda začala svůj údajný boj s rostoucím deficitem veřejných financí skutečně velmi podivně - zahájením války o důchodovou reformu. Poté co vyvolala vášně meditacemi o prodloužení věku odchodu do důchodu až na 68 let, začal premiér Fiala uklidňovat veřejnost, že se to má týkat jen pracujících, kteří půjdou do důchodu až po roce 2040. Skutečně skvělá taktika, jak provádět konsolidaci akutně rozvrácených financí - rozpoutat boj o změny, které nemohou této vládě s dnešním rozpočtem nijak pomoci, promrhat poslední zbytky důvěry a pak chtít po občanech ochotu k obětem a úsporám.

Vláda má evidentně pocit, že mandatorních výdajů je v rozpočtu málo, a tak hodlá magická 2% HDP výdajů na zbrojení petrifikovat zákonem. Nejsem si jist, že staré Goeringovo heslo „Kanóny místo másla“ je v dnešní době tím pravým ořechovým pro roztrpčenou a inflací strádající českou veřejnost.

Důchodci vůbec leží Fialovi, Jurečkovi a spol. nějak v žaludku. Asi proto, že prý volili většinou

Babiše. A tak, poté co vlády celý rok a půl nic nedělala a nechala desetitisíce lidí odejit do předčasného důchodu, se dnes snaží ukázat přísnost. Probudili se, a ze dne na den chtějí měnit za pochodu pravidla a poněkud retroaktivně připravit každého důchodce v průměru o 7 000 Kč ročně z jeho dosavadního zákonného valorizačního nároku. A ještě navíc pořádně napálit daň z nemovitostí, ať si to ti dědečkové a babičky z chaloupek na venkově pěkně užijí. Zakleknout na důchodce ale není v krizi ta nejlepší strategie, jak se dlouho držet u moci. Důchodců totiž chodí k volbám nejvíc.

[ZDROJ](#)